

ת"פ 22767/01/18 - מדינת ישראל נגד ויטלי יאנישב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 22767-01-18 מדינת ישראל נ' יאנישב(עציר)
תיק חיצוני: 4383/2018

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ויטלי יאנישב (עציר)

הכרעת דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה - עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 3.1.18 בשעה 08:24 או בסמוך לכך, בביתו של א ז (להלן: "המתלון") שברחוב ---, ועל רקע שתיית אלכוהול מצד הנאשם, חבל הנאשם במתלון חבלה חמורה בכך שהיכה מכת אגרוף לפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם למתלון שבר באפו.

תשובת הנאשם לאישום

3. בתשובתו לכתב האישום מיום 5.3.18 מסר הנאשם באמצעות סנגורו כי הנאשם אכן היכה את המתלון בפניו, אך לא גרם לו את החבלה החמורה המיוחסת לו בכתב האישום וכי מדובר באירוע בו המתלון היה שיכור כלוט, שתה ליטר וודקה כשהוא נפל מספר פעמים. הנאשם טען כי המתלון נפגע מנפילתו ולא ממכות שנתן לו הנאשם. כמו כן השיב הנאשם, כי אין מחלוקת מבחינה עובדתית שמבחינת התעודה הרפואית נגרמה לו חבלה חמורה של שבר באפו.

4. נוכח תשובת הנאשם נקבע התיק לשמיעת ראיות.

פרשת תביעה

5. מטעם התביעה העידו עד התביעה המתלון, מר א ז, הגב' סבטלנה יאנישב. כמו כן הוגשו מוצגים בהסכמת ההגנה:

דו"ח פעולה - ת/1

דו"ח מעצר - ת/2

סיכום ביקור במחלקה דחופה המרכב הרפואי גליל - ת/3

תמונה שצולמה על ידי רס"מ שרית כהן - ת/4

דו"ח משל"ט למוקד 100 - ת/5

תמלול שיחה למוקד 100 - ת/6

דיסק - ת/6א

הודעת נאשם מיום 3.1.18 שעה 12:07 - ת/7

חלק מהודעת נאשם מיום 3.1.18 שעה 17:34 - ת/8

חלק מהודעת נאשם מיום 7.1.18 שעה 10:48 - ת/9

דו"ח עימות - ת/10

הודעת השכן מר מ' ב' - ת/11

דיסק עימות ת/11א.

עדות המתלונן מר א ז

6. מעדותו של המתלונן בחקירתו הראשית עלה כי במועד האירוע, לרגל חג הסילבסטר וכן לרגל יום הולדתו חגג בביתו עם חברים, לטענתו היו 15 אנשים בדירה לפחות וכי שתי וודקה, לדבריו היה הרבה אלכוהול והוא רקד ונפל על הרצפה וחש ברע והלך לחדרו ולדבריו לא קרה מאומה. עוד סיפר העד כי רקד וולס וברייקדאנס עם הגב' סבטלנה יאנישב, אמו של הנאשם ואז נפל וירד לו דם מהאף והגב' יאנישב אמרה לו להתכופף והיא תשטוף לו את הפנים. המתלונן ציין כי דיבר עם השכן, מר ב' רק בבוקר ולדבריו שוחח עמו בטלפון. וכך סיפר המתלונן בעדותו:

"ש. מה אמרת כשהתקשרת?

ת. לא הכל. הייתי מסטול. יש מצב שזה טעות, הראש שלי לא מבין, חשבתי שזה מכות.

ש. למה אמרת לו שאתה חושב שזה מכות?

ת. אני לא מבין, מסטול. גם בבוקר שתיתי. גם כשהגיעו משטרה, שתיתי.

ש. למה התקשרת אליו בכלל, מה רצית ממנו?

ת. סתם התקשרתי, הייתי שיכור. הוא לא בא.

ש. אתה זוכר למה התקשרת למ' ?

ת. לא חושב שהיתה איזה סיבה, סתם התקשרתי.

ש. אני מבקש לרענן את זיכרוןך: אני מראה לך מה אמרת במשטרה ואתה אמרת בשורה 13 "נכון ויטלי לא היה, יצא ואז התקשרתי למ' ואמרתי לו ויטלי תקף אותי, תזמין משטרה והייתי שיכור, כנראה שויטלי תקף אותי, אבל לא תקף אותי, נפלתי בסוף". זה מה שאמרת במשטרה?

ת. אני חושב שהוא תקף אותי.

ש. עכשיו שאני מקריא לך את ההודעה במשטרה, אתה זוכר למה התקשרת למ' ?

ת. ראית בבית בלאגן, הייתי שיכור, לא ידעתי מה אני עושה, התקשרתי סתם למ', הוא לא בא.

ש. האם אתה מסכים עם זה שזה מה שאמרת במשטרה?

ת. אני לא זוכר מה אמרתי. שבוע ימים שתייתי בלי הפסקה.

7. המתלון ביקש להתייחס לגרסתו של הנאשם לפיה המתלון רקד עם אמו, הגב' יאנישב והיה צמוד אליה, דבר שהכעיס אותו ולכן משך לה בשערות ונתן למתלון אגרוף וטען כי התנהג עם אמו של הנאשם בצורה ראויה ומכבדת וכי הוא לא זוכר שהנאשם נתן לו אגרוף.

8. כאשר עומת המתלון עם הדברים שמסר לשוטר אשר הגיע לבית החולים ולפי דברים שמסר ואשר נרשמו על ידי השוטר "ויטלי בעט בו ונתן לו בוקס בפנים", השיב המתלון: "יש פרוטוקול ושם מציין מה בדיוק אמרתי. אני אמרתי שיש מצב שאני מסטול, מתי עשיתי ברקדנס, נפלתי על הרצפה ואחר כך לא מרגיש טוב, הלכתי לחדר שלי. בפרוטוקול יש, אני עשיתי חתימה. אני אמרתי מדויק במשטרה שאני לא זוכר מה קרה לי, אני לא זוכר בדיוק אם הוא עשה או שנפלתי. לא זוכר" (עמ' 7 ש' 26-29).

9. בחקירתו הנגדית של המתלון, סיפר כי שתה הרבה אלכוהול וכי רקד עם אמו של הנאשם ברייקדאנס ולשאלת הסנגור אם נפל תוך כדי ריקוד השיב: "ככה זה קרה". לשאלת הסנגור לגבי הדברים שמסר מר ב' השכן כי המתלון מסר לו שהיו מכות אצלו בדירה השיב: "אין מצב, מ' לא היה בדירה ולא הסתכל, זה טעות, בבוקר הייתי מסטול, שתייתי עוד קצת וודקה, בלאגן בבית, קרה משהו, לא זוכר בדיוק".

עדות עדת התביעה הגב' סבטלנה יאנישב

10. מטעם התביעה העידה אמו של הנאשם, הגב' יאנישב אשר נכחה באירוע מושא כתב האישום. בתחילת עדותה של העדה, התפרץ הנאשם בצעקות ואמר כי העדה אינה יודעת להתבטא וכי "מושכים אותה לענות בעברית" לדבריו. אצין, כי בפתח עדותה נשאלה העדה אם היא יודעת עברית והיא השיבה שהיא מבינה קצת עברית ומרבית עדותה נערכה בשפה הרוסית ותורגמה על ידי המתורגמנית שנכחה באולם לצורך כך. בחקירתה הראשית סיפרה העדה כי רקדה וולס עם המתלון ואף הדגימה את הריקוד, וכי הנאשם ישב על הספה אותו זמן ולא עשה כלום. בהמשך סיפרה העדה כי המתלון תמיד נופל כשהוא שותה אלכוהול והוסיפה: **"או שכאב לו הרגל, אחרי זה נפל וכאב לו האף, אחרי זה הוא הלך לשכב בחדר, ויטלי כבר לא היה בבית"**. בהמשך התייחסה העדה לחבלות של המתלון ואמרה: **"יש לו בסלון כיור, היה לו שריטה באף, קצת היה משהו, היה טיפה מהשריטה נזל דם והוא שטף, הוא שרט את האף"**.

עדות הנאשם בבית המשפט

11. הנאשם בעדותו סיפר כי הוזמן למסיבת יום הולדת של המתלון בביתו, והתחילו להגיע אנשים וגם אמו הגיעה למסיבה. לפתע ראה שאמו רקדה עם המתלון וראה את אמו עם הראש למטה וכך תיאר הנאשם את האירוע:

"ראיתי את אמא שלי עם הראש למטה (הנאשם מדגים אם ראשו לאחור) כאילו היה מישהו מושך אותה למטה, אז קמתי ובגלל שלא יכולתי לעבור ממש, כי היה שולחן וספת ריש, שמתי ברכ על הספה ונתתי לו בוקס, לא', בוקר הדפה כדי להדוף אותו שהוא יזוז ממנה, אז כולם התחילו לצעוק, לא זוכר, הייתי גם שיכור, שאלו מה קרה, מה יש לך. אני כעסתי. בגלל שקמו עלי, אני יצאתי מהבית" (עמ' 11 ש' 27-31 ועד עמ' 12 ש' 1-2).

12. באשר לעוצמת האגרוף, אמר הנאשם בעדותו: **"בקושי דחיפה, בקושי הוא הרגיש את זה, זה הזיז אותו. ברגע שראיתי שהוא מתנתק מאמא שלי אז זהו"**. עוד סיפר בחקירתו הראשית הנאשם, כי המתלון נפל מספר פעמים לפני שהנאשם הגיע למסיבה.

13. בחקירתו הנגדית התבקש הנאשם להתייחס לגרסתו במשטרה לפיה הודה כי היכה את המתלון במכת אגרוף ואילו בבית המשפט בחר להשתמש במינוח "אגרוף הדפה". לענין זה השיב הנאשם: **"אם אני עושה ככה זה אגרוף הדפה. במשטרה הראיתי להם איך עשיתי את זה. הסברתי להם שכל מה שרציתי זה לנתק אותו ממנה"**.

14. בעדותו בבית המשפט סיפר הנאשם כי לאחר שנתן למתלון "אגרוף הדפה" כולם החלו לצעוק עליו וכאשר עומת אל מול גרסתו במשטרה כי נשאר במקום 5-6 שעות השיב: **"בכללית ישבתי 5-6 שעות אולי. אחרי שזה קרה, קמתי והלכתי"**. ובהמשך כאשר עומת עם דבריו במשטרה כי לאחר שנתן למתלון מכת אגרוף נשאר במקום 5-6 שעות, השיב: **"אין לי מה להגיד. אמרתי בחקירה שהייתי שם אולי 5-6 שעות סך הכל אבל 5-6 אחרי שזה קרה אין מצב. רציתי לשמור על זכות השתיקה, העתק הדבק ולא יודע מה עשו שם אני אומר מה עשיתי"**.

15. הנאשם סיפר בעדותו ביית המשפט כי נתן למתלון מכה באזור הכתף וכאשר עומת מול הדברים שמסר בחקירתו במשטרה כי נתן למתלון מכה בפנים, השיב: "אמרתי לשוטר שיכול להיות שזה החליק לפנים, לא התכוונתי לפגוע בפנים".

סיכומי הצדדים

16. ב"כ המאשימה טען כי יש להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו וזאת לאחר שהמאשימה הרימה את הנטל והוכיחה את אשמתו של הנאשם. לעניין זה הפנה ב"כ המאשימה לדוחות השוטרים ולדברים שמסר המתלון לשכנו מר ב' על מנת שלא יזמין משטרה. זאת ועוד, טען ב"כ המאשימה כי כאשר הגיעו השוטרים למקום המתלון מסר להם כי הנאשם הוא שתקף אותו באופן ספונטני בפנים, באף. עוד הפנה ב"כ המאשימה למסמכים הרפואיים אשר הוגשו בהסכמת ההגנה מהם עולה שלמתלון אכן נגרמה חבלה והוא נזקק לטיפול רפואי. לעניין גרסת הנאשם טען ב"כ המאשימה כי מדובר בגרסה שקרית ובלתי אמינה, הנאשם שינה גרסתו בעדותו בבית המשפט והטביע מונח של "אגרוף הדפה" על מנת למזער את תקיפת המתלון. הודאת הנאשם, אמרת קורבן העבירה, מיקום התוקף והחבלה יש בהם כדי להביא למסקנה כי יש להרשיע את הנאשם לאחר שאשמתו הוכחה מעבר לכל ספק סביר.

17. ב"כ הנאשם טען בסיכומים כי הנאשם הודה בפתח משפטו בעבירה של תקיפה אך כפר בעבירה של גרימת החבלה החמורה. לעניין זה טען הסנגור כי הנאשם הכחיש כי גרם לשבר באפו של המתלון וכי המתלון נפל כאשר היה שיכור כלוט. לטענת הסנגור, הנאשם מסר שמות של אנשים ששהו בדירה אותה עת ואולם המשטרה לא חקרה מי מהם ולא גבתה עדויות והסתפקה בגביית עדותם של המתלון ואמו של הנאשם. לאור האמור, ביקש הסנגור להסתפק בהרשעת הנאשם בתקיפה ולא בגרימת חבלה חמורה.

דין והכרעה

18. אין מחלוקת בין הצדדים באשר לעובדה שהנאשם היכה את המתלון. הנאשם הודה הן בחקירתו במשטרה והן בתשובתו לכתב האישום והן בעדותו בבית המשפט. בחקירתו במשטרה, הודה הנאשם וסיפר: "שתיתי בכמה בתיים את יודעת איך זה. ואיפה שא' נתקף אני זה אני הבאתי לו בוקס לפנים שובר לו את האף והוא ממשיך לשתות איתי וודקה" (ת/7 עמ' 2 ש' 12-13). בהמשך כשנשאל הנאשם מדוע תקף את המתלון השיב:

"לא יודע. כי הוא רקד עם אמא שלי. וראיתי את אמא שלי שתויה ואמא

שלי היתה לאחורה לא הבנתי למה וקפצתי על א' והבאתי לו אגרוף

מה את לא ושמעת מה אני אומר לך מה הוא רוקד עם מישהו שהוא רוקד

עם אמא שלי והיא עם הראש שלה ככה וא' משך לה בשערות שלה

לא יודע למה אולי זה חלק מהריקוד לא יודע והוא אמר לי אנחנו חברים

טובים אני ואמא ומוזג לי שתייה. הבאתי לו בוקס לפנים כדה בן אדם מה

הוא עושה ככה עם אמא שלי לרקוד אז יצאתי עליו מה הבעיה הכל בסדר

בקיצור לא רוצה לדבר איתך. מה הבעיה אגרוף לפנים זהו".

19. בהמשך אמר הנאשם את הדברים הבאים:

"אמא אמרה לי מה אתה תוקף אותו והוא לא עושה לי כלום. אבל חשבתי שא' כן עשה מה הבעיה. אני מוכן ללכת לבית סוהר על התלונה בכיף נכון אני נתתי אגרוף אני מודה אבל מה הוא עשה לאמא שלי ככה אז קיבל אגרוף" (ת/7 עמ' 3 ש' 31-33).

מחקירתו של הנאשם במשטרה ת/9 עולים הדברים הבאים אותם מסר הנאשם:

"הכוונה לא היתה לגרום לו לשברים באף אבל בדרך כלל מאלימות דברים נשברים לצערי, לא ראיתי אחרי המכה בחמש שש שעות האחרונות שהוא התנהג כמו אחד ששברו לו את האף, הוא ישב שתי אכל והכל בסדר פתאום בשמונה, בתשע בבוקר אני נעצר".

20. אינני נותנת אמון בגרסת הנאשם בבית המשפט. בעדותו בבית המשפט דאג למזער את מעשיו וטען כי נתן למתלון "אגרוף הדפה", דבר שעומד בסתירה לדברי הנאשם במשטרה כמפורט לעיל. הסבריו של הנאשם לחבלות המתלון כי הנ"ל נפל בעצמו, אינם מתיישבים עם השכל הישר ועם הראיות בתיק ואינם סבירים. גם הדברים אותם מסר הנאשם כי נתן למתלון מכה בכתף אינם מתיישבים עם הדברים שמסר במשטרה ובעימות שנערך בין הנאשם והמתלון והדברים שמסר בבית המשפט נועדו על מנת להרחיק עצמו מתוצאות התקיפה שתקף את המתלון. אינני מקבלת את טענת הנאשם המתבססת על חלק מהדברים אותם מסר המתלון שלכאורה המתלון נפל במהלך הריקודים כי היה שתוי. הנאשם הודה כי חבל במתלון ואני קובעת כי הנאשם היכה את המתלון בפניו במכת אגרוף וכתוצאה מכך המתלון נפצע בפניו ואפו נשבר.

21. המתלון בעדותו בבית המשפט ניסה לעשות כל שניתן על מנת שלא להפיל את הנאשם ולעניין זה אף נמנע להגיד במפורש שהנאשם היכה אותו. יחד עם זאת בין השורות ניתן למצוא את אמירותיו כי חשב שהנאשם תקף אותו ועל כן התקשר למר ב' השכן. מעימות שנערך בין הנאשם למתלון, עולה כי הנאשם הודה בעימות שנתן למתלון בוקס בפנים (ת/10). מהודעתו של מר ב' אשר הוגשה בהסכמת ההגנה, עולה כי המתלון התקשר אל מר ב' בשעות הערב וביקש שיודיע למשטרה שתגיע לבית המתלון. מר ב' סיפר בעדותו במשטרה כי התקשר למשטרה בגלל ריב שהיה בביתו של המתלון. גם כאשר הגיעו השוטרים לביתו של המתלון, מסר להם המתלון כי הנאשם בעט בו ונתן לו בוקס והוא פצוע באף ויש חשד לשבירת האף וכי החשוד נמלט מהמקום (ת/1).

אציין, כי עדותה של אמו של הנאשם יש בה כדי לחזק את העובדה שהמתלון נחבל חרף העובדה, שדאגה שלא להפיל את בנה.

הסנגור טען למחדל חקירתי לפיו בדירה נכחו אנשים רבים אך אף אחד מהם לא הוזמן למתן עדות או נגבתה עדות ממי שנכח במסיבה. דוחות השוטרים הוגשו בהסכמה ההגנה מבלי שהתבקשה עדותם וחקירתם הנגדית של עורכי הד"ח לפיכך, הרי שלו סברה ההגנה כי יש ממש בטענת המחדל החקירתי, חזקה עליה שהיתה מבקשת לחקור את החוקרים בתיק.

22. לתיק בית המשפט הוגשו בהסכמה מסמכים רפואיים המלמדים על כך שלמתלונן נגרם שפשוף ונפיחות ניכר מעל גשר האף ושבר באף (ת/3).

23. במקרה דנן, לאור הראיות אשר פורטו לעיל וממצאי בקשר אליהן, קביעתי היא כי הוכחו מעל לכל ספק יסודות התקיפה. הוכח כי הנאשם תקף את המתלונן בכך שהיכה בו בפניו וכי היתה לו המודעות הנדרשת באשר לרכיב העובדתי של העבירה ולתוצאות מעשיו. בנוסף, מצאתי קיומו של קשר סיבתי ברור בין החבלה באפו של המתלונן כמפורט בכתב האישום, לתקיפתו על ידי הנאשם וזאת כעולה מהראיות שבפני.

האם הוכחה "חבלה חמורה"

24. כעת משקבעתי כי הנאשם הוא זה שגרם לחבלה, שבר באפו של המתלונן נשאלת השאלה אם הוכחו יסודות העבירה המיוחסת לנאשם בסעיף 333 לחוק העונשין שעניינה חבלה חמורה, אשר יסודותיה זהים לעבירת התקיפה ואולם על החבלה שנגרמה לענות על ההגדרה "חבלה חמורה" (ראו לעניין זה, ע"פ 3729/12 דאווית נ' מדינת ישראל (24.2.24)). בסעיף 34 כד' לחוק הוגדרה חבלה חמורה כ"חבלה העולה כדי חבלה מסוכנת, או הפוגעת או עלולה לפגוע קשות או לתמיד בבריאות הנחבל או בנוחותו, או המגיעה כדי מום קבע או כדי פגיעת קבע או פגיעה קשה באחד האיברים, הקרומים או החושים החיצוניים או הפנימיים".

25. לתיק בית המשפט הוגשה חוות דעת רפואית ומדובר בחבלה שאיננה מגיעה לכדי נזק ארוך טווח. בהתאם לכך, המתלונן לא נזקק לאשפוז ושחרר מבית החולים לאחר זמן קצר יחסית לאחר שנבדק.

26. המאשימה ייחסה לנאשם גרימת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. הצדדים לא התייחסו ולא טענו לעניין שאלה זו. כאמור, המאשימה מצידה הגישה בהסכמה את המסמכים הרפואיים ולא טענה מאומה לעניין זה והסנגור טען כי אמנם המתלונן נחבל אולם החבלה לא נגרמה מתקיפת המתלונן.

27. אינני סבורה שהוכחה החלופה הראשונה בסעיף ההגדרות שעניינה "חבלה מסוכנת" שכן לא שוכנעתי כי מדובר בחבלה שיש בה סכנת חיים. כמו כן לא שוכנעתי כי מתקיימת החלופה השנה בסעיף ההגדרות. החבלה שנגרמה למתלונן היא שבר באף, לא נטען מאומה לגבי מצבו הרפואי כיום והמתלונן, שכאמור עשה כל שניתן שלא להפיל את הנאשם, גם לא נשאל בעניין זה. מהמסמכים הרפואיים שהוצגו לעיוני אף לא עולה כי המתלונן זקוק לטיפול כלשהם בעתיד.

28. לאור האמור ולאחר שהשבר שהתגלה לא הצריך כל טיפול ולא גרם שינוי כלשהו במצבו הרפואי העתידי של המתלונן, אינני סבורה שפגיעה זו עולה לכדי ההגדרה הדרושה לצורך הרשעה בעבירה לפי סעיף 333 לחוק העונשין. אציין, כי אינני סבורה שבכל מקרה שבו נגרם נזק של שבר באף, הדבר מביא למסקנה כי אין מדובר ב"חבלה חמורה" אלא שאני סבורה כי בנסיבות תיק זה והתיעוד הרפואי שהוגש לעיוני, מביא למסקנה כי החבלה אינה עולה לכדי ההגדרה בחוק.

29. לאחר שקבעתי כי אין מדובר בחבלה חמורה העולה לכדי הוכחת סעיף 333 לחוק העונשין, אני סבורה כי יש לסווג את החבלה שנגרמה כ"פצע" לפי סעיף 334 לחוק העונשין. מהעדויות ומהראיות שהוצגו בפני עולה כי האגרוף שנתן הנאשם למתלונן גרם לדימום באפו דימום זה נגרם בהכרח בשל "חתך ... המבטרים או בוקעים כל קרום חיצוני של הגוף" כהגדרת "פצע" על פי סעיף 34כד' לחוק העונשין ולפיכך, הרי שמתקיימת הגדרה זו לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

סיכומי של דבר שאני מרשיעה את הנאשם בעבירה של פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין.

ניתנה היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, במעמד הצדדים

ניתנה היום, ו' אב תשע"ח, 18 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

חתימה